

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

بانکداری الکترونیکی یکی از مباحث جدیدی است که در اثر ورود و پیشرفت تکنولوژی در صنعت بانکداری شکل گرفته است و در سال‌های اخیر رشد زیادی داشته است. اما در زمینه تأثیرات آن بر اقتصاد، مطالعات زیادی شکل نگرفته است و اغلب مطالعات انجام شده در کشور تنها به بررسی این تأثیرات بر متغیرهای پولی اکتفا کرده‌اند و تأثیرات غیرمستقیم آن بر سایر متغیرهای اقتصادی از طریق روابط پویای موجود بین متغیرها مورد توجه قرار نگرفته است. این فقدان باعث می‌شود بدون اطلاع از تأثیرات و پیامدهای کامل آن و تأثیرات هریک از ابزارهای آن بر متغیرها اقتصادی، این ابزارها به طور نامتناسب در جامعه گسترش یابند. در این تحقیق برای از بین بردن خلأ مطالعاتی موجود، به بررسی تأثیرات بانکداری الکترونیکی بر متغیرهای منتخب اقتصاد کلان پرداخته شده است و برای انجام این کار ابتدا اقتصاد ایران در مدلی به هم پیوسته با استفاده از رویکرد پویایی سیستم تدوین گردید و مورد آزمون قرار گرفت و پس از اینکه اعتبار مدل مورد تأیید قرار گرفت. با استفاده از سناریوهای طراحی شده اثر اعمال تغییرات در ابزارهای بانکداری الکترونیکی بر متغیرهای کلان اقتصادی مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به نتایج حاصل از سناریوها، مشاهده می‌شود که افزایش دستگاه‌های خودپرداز منجر به کاهش حجم نقدینگی، شاخص قیمت، انباشت سرمایه و تولید شده است و افزایش دستگاه‌های پایانه فروش متغیرهای مورد اشاره را افزایش داده است ولیکن اثرات آن بر نقدینگی شدیدتر است و تأثیرات این ابزارها بر انباشت سرمایه و تولید با تأخیر و در بلندمدت ظاهر می‌شود. همچنین افزایش هم‌زمان دستگاه‌های خودپرداز و پایانه فروش به میزان ۳۰ درصد و ۷۸ درصد نیز نقدینگی، شاخص قیمت را افزایش داده است؛ ولی این هم‌زمانی باعث شده است بخشی از اثرات افزایش نقدینگی دستگاه‌های پایانه فروش به وسیله دستگاه‌های خودپرداز خنثی شده و از شدت آن در جامعه کاسته شود و همچنین اثرات آن‌ها بر انباشت سرمایه و تولید تقریباً خنثی شود و این متغیرها تغییر محسوسی نداشته‌اند. همچنین برای کاهش اثرات افزایش این دستگاه‌ها بر نقدینگی و